

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **JUDr. J. Š.**, bytom v N., P., zastúpený JUDr. Petrom Vačokom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Vazovova ul. č. 9/A, proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova ul. č. 2, o výsluhový dôchodok, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2012, č. k. 2S/2/2011-45, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2012, č. k. 2S/2/2011-45, **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **nemá** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 15. februára 2012, č. k. 2S/2/2011-45, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného z 5. novembra 2010, č. p. SLV-PS-PK-116/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie odboru sociálneho zabezpečenia, sekcie riadenia ľudských zdrojov žalovaného zo 7. júla 2010, č.p. SRLZ-SZ-VZ-00035193/2010 o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. júla 2010 zo sumy 1.084,76 € na sumu 1.109,71 € mesačne podľa § 68 ods. 1 písm. a)

zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov“). Vo zvyšnej časti konanie zastavil a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že postup žalovaného i vydané rozhodnutia boli v súlade so zákonom, a preto bolo potrebné žalobu podľa 250j ods. 1 OSP zamietnuť. Uviedol, že napadnutým rozhodnutím nedošlo k ukráteniu žalobcu na jeho právach, ktorých porušenie v žalobe namietal, nakoľko valorizáciou výsluhového dôchodku na základe údajov vykázaných Štatistickým úradom Slovenskej republiky nebolo dotknuté ani trvanie služobného pomeru žalobcu ako príslušníka policajného zboru zistené na účely výpočtu výsluhovej dávky, ani iné vstupné údaje rozhodné pre priznanie výsluhového dôchodku, o ktorých služobné orgány v minulosti právoplatne rozhodli. Vo zvyšnej časti krajský súd konanie zastavil pre čiastočné späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo zo strany právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom 15. februára 2012.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Namietal, že je potrebné preskúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia o valorizácii starobného dôchodku nielen čo do konkrétnej výšky valorizácie, ale aj výpočtového základu, na ktorý sa valorizácia vzťahuje, teda konkrétnej výšky starobného dôchodku žalobcu. Povinnosťou súdu je posúdenie celej veci, teda posúdenie správnosti rozhodnutí, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzali a z ktorých vychádza.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že v konaní vedenom u žalovaného sa nerozhodovalo o priznaní výsluhového dôchodku, ktorý bol žalobcovi priznaný rozhodnutím žalovaného z 25. mája 2001, č. p.: SPC-35.193-2/6-2001, proti ktorému žalobca nevyužil možnosť podania riadneho opravného prostriedku a nevyužil ani možnosť jeho súdneho prieskumu podaním žaloby v súlade s piatou časťou OSP. V predmetnom súdnom konaní nie je možné preskúmať všetky rozhodnutia, ktoré boli vydané, či už vo veci priznania výsluhového dôchodku, prípadne rozhodnutia vydané vo veci valorizácie priznanej výšky výsluhového dôchodku v jednotlivých rokoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 OSP).

Podľa § 68 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2010 výsluhové dôchodky, invalidné výsluhové dôchodky, vdovské výsluhové dôchodky, vdovecké výsluhové dôchodky a sirotské výsluhové dôchodky priznané a vyplácané do 30. júna príslušného kalendárneho roka sa zvyšujú od 1. júla príslušného kalendárneho roka u policajtov v závislosti od priemerného medziročného rastu spotrebiteľských cien a od medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky vykázaných Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku, ktorým je rok, v ktorom sa zvýšenie týchto dávok vykonáva; výsluhové dávky sa zvyšujú od 1. júla príslušného kalendárneho roka o percento určené ako súčet jednej polovice percenta medziročného rastu spotrebiteľských cien a jednej polovice percenta medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky zisteného za predchádzajúci kalendárny rok.

Predmetom preskúmania zákonnosti bolo rozhodnutie žalovaného z 5. novembra 2010, č.p.: SLV-PS-PK-116/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru sociálneho zabezpečenia sekcie riadenia ľudských zdrojov zo 7. júla 2010, č. p.: SRLZ-SZ-VZ-00035193/2010, ktorým bol žalobcovi podľa § 68 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov zvýšený výsluhový dôchodok od 1. júla 2010 zo sumy 1.084,76 € mesačne na sumu 1.109,71 € mesačne.

Žalobca v podanej žalobe ako aj v odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu namietal nesprávnosť výpočtu samotného výsluhového dôchodku, priznaného rozhodnutím žalovaného z 25. mája 2001, č. p.: SPC-35.193-2/6-2001, ktoré je však právoplatné, a teda výška výsluhového dôchodku žalobcu bola nesporná a žalovaný nemohol vychádzať z inej výšky

výsluhového dôchodku, než výšky uvedenej v rozhodnutí z 25. mája 2001 spolu s následnými zákonnými zvýšeniami.

V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu sa súd nemôže zaoberať vecnou správnosťou predchádzajúcich rozhodnutí o dôchodku, lebo predmetom súdneho konania je len to, čo bolo predmetom rozhodnutia, na preskúmanie ktorého bola podaná žaloba.

Predmetom rozhodnutia správnych orgánov bolo zvýšenie výsluhového dôchodku od 1. júla 2010, ktorý bol zvýšený o 2,30 %. Uvedené percento bolo vypočítané ako súčet jednej polovice percenta medziročného rastu spotrebiteľských cien v roku 2009 (teda jednej polovice z 1,60 %) a jednej polovice percenta medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2009 (teda jednej polovice z 3 %), v súlade s § 68 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2010.

Žalobca ani v odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu neuviedol také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia o zvýšení (valorizácii) jeho výsluhového dôchodku.

Najvyšší súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného potvrdil ako vecne správne a zodpovedajúce zákonu. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Odvolací súd ešte poukazuje na znenie § 105 ods. 4 písm. a) až d) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, podľa ktorého dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka priznala v nižšej sume, ako patrí, vypláca v nižšej sume, ako patrí, neprávom odoprela alebo priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí.

Ak sa navrhovateľ domnieva, že dávka sa mu priznala v nižšej sume ako mu patrí, môže na základe uvedeného ustanovenia požiadať o jej nové priznanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému nárok na náhradu trov konania nevznikol.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová